

Verdaguer

Castellcir

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Al nord est del nucli urbà, al sud de la casa nova del Verdague
Emplaçament
Alçada: Al sud de la casa nova del Verdague i a l'est de la casa del guarda.
748.7

Coordenades:

Latitud: 41.78412
Longitud: 2.14201
UTM Est (X): 428703
UTM Nord (Y): 4626163

Classificació

Número de fitxa 08055 - 71
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Prehistòric Neolític Edats dels Metalls
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: S'han perdut algunes de les lloses
Protecció Legal
Observacions protecció: Llei 9/1993 del patrimoni cultural català
Número inventari Sí, CCAA 1894
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08054A001000030000JL

Fitxes associades:

[Casa Nova del Verdague](#)

[Bosc de Can Verdague](#)

Autoria de la fitxa

Cristina Belmonte (iPAT Serveis Culturals9

Descripció

Enterrament megalític, format per una cista rectangular de 1.30 m de llarg per uns 0.70 m d'amplada, definida per quatre lloses, i amb la coberta desplaçada. Al seu voltant encara són visibles una quantitat important de pedres, que formarien part del túmul tot i que està força arrasat.

Les restes arqueològiques recuperades, actualment al museu de Moià, corresponien a diverses restes antropològiques, força arrasades, entre els quals destaquen noranta dents, onze d'elles de nen, per tant es tractava d'un lloc d'enterrament col·lectiu. Acompanyant a aquestes restes es van recuperar diversos fragments ceràmics, grollers i de cocció oxidoreductora, entre ells un fragment i de vora i una nansa de mugró d'un vas de petites dimensions. A banda de la ceràmica es van recuperar vint-i-dues denes de collar, de diferents materials (os, petxina de pelegri (pecten) i una de bronze). A més a més també es va recuperar un botó amb perforació en forma de V.

Per les característiques de la tomba així com de l'aixovar que acompanya als inhumats es va datar al calcolític.

Observacions:

També conegut com Dolmen de la casa Nova

Història

Fou descobert i excavat el 1960 per Leodegari Sala, J. Surroca i R. Batista. Les visites del 1992 i 2016 amb motiu de la revisió de la Carta arqueològica, han constatat que l'estat de conservació de l'estructura, es manté.

Bibliografia

ANTÍ I RIU, Jaume i RUIZ I CALONJA, Joan. Castellcir. Barcelona: Rafael Dalmau, Editor, 1993. (Col·lecció Camí Reial, núm. 2).

BATISTA NOGUERA, R. Sepulcros megalíticos de la comarca del Moyanés. Barcelona: Diputación Provincial de Barcelona. Instituto de Prehistoria y Arqueología, 1961. (Corpus de sepulcros megalíticos. España; Fascículo 1).

MARTÍN COLLIGA, A. "De la cultura de los 'Sepulcros de Fosa' al grupo de 'Veraza' en el Vallès". Estudios de la Antigüedad. 2, p.p. 3-57.

MUÑOZ, A.M. La cultura neolítica catalana de los sepulcros de fosa. Barcelona: Universidad de Barcelona. Instituto de Arqueología y Prehistoria, 1965. (Publicaciones Eventuales; 9).

